

Sygn. akt II K 1017/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 listopada 2018 roku

Sąd Rejonowy w Legionowie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Anna Szelağ

Protokolant Kinga Grzywacz

w obecności

Prokuratora Piotra Barczewskiego

po rozpoznaniu dnia 13.11.2018r.

sprawy **R. K.**, urodz. (...) w P.

syna K. i J. z d. P.

oskarżonego o to, że: w dniu 09 września 2018 roku w miejscowości (...) ulica (...), gmina S., województwo (...), kierował pojazdem mechanicznym marki C. o numerze rejestracyjnym (...) w ruchu lądowym, znajdując się w stanie nietrzeźwości I wynik badania 1,24 mg/l, II badania 1,21 mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu, czynu tego dokonał będąc uprzednio wcześniej prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, czynem swym nie zastosował się do orzeczonego w dniu 09.08.2016 roku przez Sąd Rejonowy dla Warszawy Ż. w W. sygn. akt III K 188/15 zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres od dnia 06.03.2015 roku do dnia 06.03.2021 roku; -

tj. o czyn z art.178a§1 i §4kk

orzeka:

oskarżonego R. K. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art.178a§1 i §4kk skazuje oskarżonego, a na podstawie art.178a§4kk wymierza oskarżonemu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności; -

- na podstawie art.42§3kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio; -

- na podstawie art.43a§2kk zasądza od oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 (dziesięciu tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej; -

- na podstawie art.63§1kk na poczet orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności zalicza okres jego zatrzymania w dniu 09.09.2018r. od godz. 16:05 do godz. 18:00; -

- na podstawie art.624§1kpk zwalnia oskarżonego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych i obciąża nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 1017/18

UZASADNIENIE

Na podstawie ujawnionego w toku rozprawy materiału dowodowego Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 09 września 2018 roku około godziny 16:00 K. S. jechał ze swoją żoną A. S. samochodem marki V (...) będąc w miejscowości (...) na ul. (...) zauważył jadący przed nimi pojazd marki C. (...) o nr rej. (...), którym kierował oskarżony R. K.. Samochód ten poruszał się powoli i nie utrzymywał prostego toru ruchu. Nagle oskarżony zatrzymał pojazd na środku drogi i wysiadł nie zamykając drzwi do strony kierowcy, jak również nie wyłączył silnika i C., który był wyposażony w automatyczną skrzynię biegów, sam ruszył do przodu. Wówczas R. K. zaczął biec za samochodem i próbował do niego wsiąść. W tym czasie z naprzeciwka nadjechał samochód marki S. (...), którym kierowała J. P., zaś R. M. siedział obok kierowcy na miejscu pasażera. Obserwując zbliżający się do nich pojazd, J. P. zjechała swoim samochodem na chodnik od strony prawej, z jej kierunku ruchu i zatrzymała się. Oskarżony dojeżdżając do pojazdu S. (...) zdążył wsiąść do C., ale nie zdążył zamknąć drzwi, które uderzyły w przedni zderzak mijanego pojazdu i porysowały jego lewy bok. Następnie R. K. skręcił gwałtownie w stronę lasu, gdzie zatrzymał swój samochód i czekał do czasu przyjazdu mł. asp. T. M. oraz mł. asp. T. G.. Wówczas oskarżony został zatrzymany i przewieziony do KP w S., gdzie przebadano go na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Urządzenie typu (...) nr fabryczny 262/94 wykazało u R. K.: 1,24 mg/l (I badanie – godz. 16:33), 1,21 mg/l (II badanie – godz. 16:43) alkoholu w wydychanym powietrzu (protokół użycia urządzenia kontrolno – pomiarowego k.2). Badanie zostało przeprowadzone sprawnym urządzeniem posiadającym świadectwo legalizacji (świadectwo legalizacji k.3).

Przed datą 09.09.2018 r. R. K. był już ośmiokrotnie karany, w tym raz za przestępstwa z art.178a§1kk przez Sąd Rejonowy dla Warszawy – Żoliborza w Warszawie w sprawie sygn. akt III K 188/15 (k.26). Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 07.08.2016 r. Oskarżony został wówczas skazany na karę 1 roku ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie. Jednocześnie sąd orzekł wobec R. K. zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 6 lat, z zaliczeniem okresu zatrzymania prawa jazdy od dnia 06.03.2015 r.

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie wyjaśnień oskarżonego R. K. (k.56v.), zeznań świadków R. M. (k.56v.-57, 10-11), K. S. (k.57, 13-14), T. G. (k.5757v., 31-32), jak również na podstawie (k.1, 17, 24) notatki urzędowej, (k.2-4) protokołu badania stanu trzeźwości, (k.5) protokołu zatrzymania, (k.7) pokwitowania, (k.25-27) odpisu wyroku, (k.28-30) karty karnej, (k.51-52) danych z ewidencji kierowców, (k.53-55) pisma kuratora z załącznikiem.

Oskarżony R. K. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i jednocześnie odmówił składania dalszych wyjaśnień.

Sąd zważył, co następuje:

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom R. K., co do tego, że popełnił on zarzucany mu czyn, gdyż w całości korespondują one z pozostałym ujawnionym w sprawie materiałem dowodowym, a zwłaszcza z zeznaniami świadków R. M. oraz K. S..

Sąd nie miał wątpliwości, że w dniu 09.09.2018 r., znajdując się w stanie nietrzeźwości, oskarżony prowadził pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, do czego zresztą sam się przyznał. Wszystkie te okoliczności znajdują potwierdzenie w zeznaniach świadków R. M., K. S., jak i T. G.. Sąd w całości dał wiarę zeznaniom w/w świadków, gdyż ocenił je, jako logiczne i precyzyjne. Są to osoby postronne i nie posiadały żadnego interesu w tym, by obciążać oskarżonego ponad jego rzeczywiste działanie. Wszystkie te okoliczności powodują, że w ocenie sądu, zeznania te zasługują na obdarzenie ich walorem wiarygodności, zwłaszcza że tworzą jedną spójną całość.

Okoliczność, że oskarżony prowadził pojazd mechaniczny w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości w sposób jednoznaczny wynika z protokołu użycia urządzenia kontrolno – pomiarowego typu (...). Same badania zostały przeprowadzone w sposób prawidłowy, a dokonana czynność należycie udokumentowana. Badania zostały przeprowadzone na sprawnie działającym urządzeniu - o czym świadczy świadectwo legalizacji i w tych okolicznościach, jego wyniki nie budzą żadnych wątpliwości.

Prawdziwość, autentyczność i rzetelność sporządzenia pozostałych ujawnionych w sprawie dowodów nieosobowych, w tym także protokołu z przebiegu badania stanu trzeźwości, nie była przedmiotem zarzutów stron oraz nie wzbudziła wątpliwości sądu. Zostały one sporządzone poprawnie, kompleksowo i w sposób zgodny ze standardami rzetelnego postępowania, z tych też względów sąd nie odmówił im wiarygodności.

Reasumując, w świetle poczynionych przez sąd ustaleń, wina R. K. nie budzi żadnych wątpliwości i czynem swoim wyczerpał on dyspozycję art.178a§1 i §4kk. W dniu 09.09.2018 r. w miejscowości (...) ul. (...) oskarżony kierował pojazdem mechanicznym marki C. o numerze rejestracyjnym (...) w ruchu lądowym, znajdując się w stanie nietrzeźwości, I wynik badania 1,24 mg/l, II badania 1,21 mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu. Czynu tego dokonał będąc uprzednio wcześniej prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości. Poza tym czynem swym R. K. nie zastosował się do orzeczonego w dniu 09.08.2016 roku przez Sąd Rejonowy dla Warszawy Żoliborza w Warszawie sygn. akt III K 188/15 zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres od dnia 06.03.2015 roku do dnia 06.03.2021 roku. Istotne jest to, że oskarżony jest dorosłym człowiekiem i powinien zdawać sobie sprawę z tego, że alkohol osłabił jego koncentrację i zdolność szybkiego reagowania. Decydując się na kierowanie pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości, spowodował on realne zagrożenie w ruchu lądowym i miał przy tym pełną świadomość, że narusza obowiązujące normy prawne, zwłaszcza że był już karany za naruszenie w/w norm prawa karnego. Ta ostatnia okoliczność powoduje także przyjęcie surowszej kwalifikacji prawnej przewidzianej w art.178a§4kk. Ten typ kwalifikowany został określony poprzez wskazanie trzech alternatywnie określonych znamion kwalifikujących. Pierwsze z nich stanowi przypadek recydywy ogólnej jednorodnej - znamieniem wpływającym na zwiększenie zagrożenia karą jest uprzednie prawomocne skazanie za przestępstwo z art.178a §1kk, niezależnie od tego, na jaką karę sprawca został skazany. Ustawodawca nie podaje tu żadnych terminów, a zatem należy przyjąć, że sprawca czynu z art.178a§4kk będzie ponosił taką zaostrzoną odpowiedzialność do momentu zatarcia poprzedniego skazania. Drugim znamieniem jest popełnienie jednego z trzech przestępstw przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji lub takiego przestępstwa z części wojskowej kodeksu karnego, popełnionych w stanie nietrzeźwości lub odurzenia. Jest to rodzaj recydywy ogólnej niejednorodnej. Kolejnym znamieniem jest popełnienie przestępstwa z art.178a§1kk w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo (por. M. Budyn-Kulik, P. Kozłowska-Kalisz, M. Kulik, Kodeks karny. Komentarz praktyczny, Oficyna, 2010, wyd. III. Stan prawny: 2010.09.08). R. K. swoim czynem zrealizował te znamiona. Jak zostało już wyżej opisane został on prawomocnie skazany za występki z art.178a§1kk, gdzie orzeczono wobec niego także zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 6 lat, który obowiązuje aż do 06.03.2021 r.

Wymierzając R. K. karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, czyli w dolnych granicach ustawowego zagrożenia (ustawodawca przewidział karę do 5 lat pozbawienia wolności), sąd kierował się dyrektywami zawartymi w treści art.53kk. Sąd wnikliwie rozważył wszelkie okoliczności mogące wpłynąć na wymiar kary, zarówno te łagodzące jak i obciążające. Jako okoliczność łagodzącą sąd wziął po uwagę to, że oskarżony przyznał się, nie kwestionował wiarygodności ujawnionych w sprawie dowodów. Te okoliczności dają podstawę do przyjęcia, że może w końcu R. K. zdecydować się zmienić swoją postawę wobec norm prawa karnego, a zwłaszcza nie będzie ponownie prowadził pojazdów mechanicznych w stanie nietrzeźwości. Z drugiej jednak strony nie można pominąć i tego, że decydując się na kierowanie pojazdem mechanicznym pod wpływem alkoholu oraz wbrew zakazowi, oskarżony spowodował realne zagrożenie w ruchu lądowym, co najmniej dla osób jadących dwoma w/w pojazdami i miał przy tym pełną świadomość, że narusza obowiązujące normy prawne. Ponadto, jak wynika z aktualnych danych z KRK, to oskarżony był już osmiokrotnie karany, w tym raz za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości oraz za naruszenie zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych (k.28-29). W przypadku ostatnich wyroków sąd dał R. K. szansę na zmianę swojego postępowania, orzekając m.in. karę ograniczenia wolności i grzywnę. Jednakże dotychczasowy proces resocjalizacji nie odniósł pozytywnych skutków, skoro oskarżony ponownie zdecydował się na popełnienie podobnego przestępstwa. Należy również zwrócić uwagę i na to, że kara winna także spełnić swe cele zarówno w zakresie prewencji ogólnej jak i szczególnej, tj. uświadomić oskarżonemu, że nie ma przyzwolenia i społecznej akceptacji na wyżej opisane zachowanie. Sąd miał na uwadze również względy prewencji ogólnej, fakt, że w/w przestępstwo popełnione przez R. K. jest popełniane często, wręcz nagminnie (obserwując chociażby wpływ tego typu spraw do tutejszego Sądu), a

kara winna spełniać także cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Należy w tym miejscu zauważyć, że na gruncie powyższych rozważań kara wymierzona oskarżonemu jest niska, jednakże wynikało to z faktu, że R. K. przyznał się i wyraził skruchę.

Stosownie do dyspozycji art.42§3kk sąd orzekł, wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio. W przypadku popełnienia przestępstwa skierowanego przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji istnieje obligatoryjny obowiązek orzeczenia przedmiotowego środka karnego. Zgodnie z treścią w/w przepisu sąd orzeka zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio w razie popełnienia przestępstwa określonego w art.178a§4kk. W tym zakresie ustawodawca nie pozostawił sądowi możliwości samodzielnego określenia czasu obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Ponadto, ustawodawca przewidział, że w razie skazania sprawcy za przestępstwo określone w art.178a§4kk sąd orzeka świadczenie pieniężne wymienione w art.39 pkt 7kk na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości co najmniej 10 000 złotych do wysokości 60 000 zł. Uwzględniając sytuację materialną oskarżonego, sąd określił przedmiotowe świadczenia na kwotę minimalną, czyli 10 000 zł.

Na podstawie art.624§1kpk R. K. został zwolniony od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych, ponieważ nie ma on stałego dochodu, a obowiązek uiszczenia w/w świadczenia pieniężnego, będzie dla niego dużym finansowym obciążeniem.